

148

λαβὼν τὸ οὐνον κασίλει. ταύτης καὶ ἡμεῖς
 πηρὲς τὰς οἰκίας. Ζηλώσωμεν ἵνα καὶ τῶν αἰώ-
 ριων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτῆ ἀπολαύσωμεν χάριτι
 καὶ φιλαρίαι του κυ ημων τυχῶν ὡν ἡδοξα δε
 του αιωναι αμην. ::
Αλτος της φιλαρτυριας εδωκε δωρο ::
 σκη της πολεμηθεις υπο του αιμορος. Της
 φυλαρτυρι. κατε σχεθη εν αυτη. και οινωτα
 των απο του ερτο χειρου αυτου. μοις με. εν
 ει ταδιω. προσεθε το ποιησαι αυτα περ. και
 διδιδι ολι του καιρου οινωτατων αυτα. εν ταρ
 καλιθα εος. εκρατηθη η χειρ αυτου του μητρο.
 φειν. και προς καλεσαμενος ε αυτον του θερα
 πενσαι αυτην. ετι και επι το χειρο εφερο
 ωε οινω ανηλωσεν ταυτα. εις τον ε αυτον εφη
 με το δινωρας φωνη. τι μο εις ε αυτη εις θερα
 πει. της χειρας μου. οδε αν ταυπο κριθε ε ει
 πεν. ει μη εν του αιωνος κυ φωαν την σαπα
 ραι χειολορ τωσωμασου. κατεθε το ταυτη
 οινω κο πειραι και μη ο λογ τωσωμα δαπαρι
 θλωαι. τι οινω γυ κτι εκεινη. εν ειτο κλαειων.
 και προς τον θη απερι. Ζωη. και την ρικαι
 τα εφη αυται αυτω αγγελος. και φησι προς
 αυτον. πον εισιν ταυτην τερομλις ματα. α οινω
 ζας. του δε απο του φουμου, μη δην η θεη. απο
 κρησιρ δωμαι αυτω. κρατεισας της χειρος αυτ.
 απεκατεσασεν αυτην η τι ει. τι οινω παυριου